

Ce vom face noi în cer

Willem Johannes Ouweneel

© SoundWords, Online începând de la: 22.09.2018, Actualizat: 25.09.2018

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Când cu mulți ani în urmă am dus pe unul din copiii mei la culcare, acesta mi-a zis: „Tată, nu am nici o plăcere să merg în cer!” – „De ce?”, l-am întrebat. „Fiindcă nu am nici o plăcere să ascult toată ziua predici ...” I-am povestit copilului, că îmi pot imagina foarte bine ceea ce gândește; ți s-ar usca gâtul din cauza aceasta ... Dar din fericire sunt multe alte lucruri, pe care noi le vom face în cer. Chiar dacă tu ești încă tânăr, se merită să meditezi la aceasta.

Într-adevăr, Biblia nu relatează multe lucruri despre această temă; dar ce este acolo, Biblia ne oferă totuși un tablou despre aceasta. Vrem să vedem aceasta pe scurt prezentat sub douăsprezece aspecte. Primele șase sunt mai mult de natură „statică”, aceasta înseamnă, ele descriu mai mult *starea*, în care noi ne vom găsi în veșnicie, chiar dacă noi o vom reda în forma cuvintelor de „a face”. A doua grupă de șase verbe este mai mult de natură „dinamică”; ele ne relatează despre ceea ce noi vom *face* în cer.

Starea noastră

(1) Locuirea

În casa Tatălui sunt multe „locuințe”, unde noi vom avea domiciliul nostru veșnic (Ioan 14.1-3) sau, așa cum le numește Luca 16.9, „corturile veșnice” ale noastre (compară cu 2 Corinteni 5.1: „o casă veșnică în ceruri”). Cerul este „căminul” nostru veșnic. Însă cel mai important nu este *unde* locuim, ci *la cine* locuim. Noi vom locui la Isus (Luca 23.43), la Domnul (2 Corinteni 5.1; 1 Tesaloniceni 4.17), la Hristos (Filimon 23). Locurile în Biblie nu au niciodată o slavă în ele însele, și aceasta este valabil și pentru cer. Slava cerului nu are nimic altceva decât că Dumnezeu Trinitatea îl umple cu slava Sa. Noi vom locui în prezența lui Dumnezeu; te rog să observi: „vom locui”, și nu „vom înnopta ca oaspete”. Deoarece Dumnezeu este Tatăl nostru, cerul va fi domiciliul nostru „propriu”. Noi vom fi acolo acasă, așa cum sunt copiii la părinții lor.

(2) Moștenirea

Biblia ne spune că noi suntem moștenitori ai lui Dumnezeu (Romani 8.17; Efeseni 1.11,14; Apocalipsa 21.7). Aceasta înseamnă nu numai că noi vom moșteni universul împreună cu Hristos, ci și că noi vom primi o parte de moștenire, care este păstrată în ceruri pentru noi (1 Petru 1.4). Apostolul Pavel vorbește de „moștenirea în lumină” a noastră (Coloseni 1.12). Deoarece noi suntem copii ai lui Dumnezeu, vom avea moștenirea noastră proprie în cer, cu toate binecuvântările spirituale care îi aparțin acesteia (compară cu Efeseni 1.3,18). Acest punct se alătură la cel anterior: noi „moștenim” cerul (compară cu Evrei 9.16,17), deoarece noi suntem copiii Aceluia căruia îi aparține cerul.

(3) Odihnia

Cerul este și locul unde cei mântuiți veșnic „se vor odihni de ostenele lor” (Apocalipsa 14.13). Noi nu vom fi în cer leneși și inactivi (vezi mai ales punctele 10-12), și totuși cerul este un loc al odihnei veșnice. Noi vom sluji acolo (punctul 11), însă această slujire nu va mai fi niciodată obositoare și extenuantă. „Rămâne dar o odihnă ca cea de sabbat pentru poporul lui Dumnezeu. Fiindcă cine intră în odihna Lui, se odihnește și el de lucrările lui, cum S-a odihnit

Dumnezeu de lucrările Sale” (Evrei 4.9,10). „Sabatul” va fi în primul rând Împărăția de o mie de ani a păcii (compară cu Psalmul 92), dar odihna de sabat se extinde în toată veșnicia.

(4) Savurarea

Cerul este un loc al savurării fericite, veșnice: „Ferice de morții, care mor în Domnul” (Apocalipsa 14.13). El este un loc în care lacrimile, întristarea și durerea aparțin trecutului (Apocalipsa 21.4; compară cu Apocalipsa 7.17). Cerul este locul mângâierii (Luca 16.25), al bucuriei în Domnul (compară cu Matei 25.21,23; vezi și Isaia 35.10; 51.1: „bucurie veșnică”). El este un loc „mai presus de orice măsură o greutate veșnică de slavă” (2 Corinteni 4.17). Apostolul Pavel citează (Isaia 64.3 și Isaia 52.15): „Lucruri, pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile, pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei care-L iubesc” (1 Corinteni 2.9).

(5) Înțelegerea

Cerul este locul unde noi vom înțelege multe lucruri, pe care noi astăzi nu le înțelegem pe pământ. Probabil la aceasta S-a referit Domnul când a spus: „Dar vei pricepe după aceea” (Ioan 13.7; sau S-a referit la venirea Duhului Sfânt în ziua de Rusalii?). În orice caz 1 Corinteni 13.10,12 spune despre veșnicie: „dar când va veni ce este desăvârșit, acest ‚în parte’ se va sfârși. ... Acum vedem ca într-o oglindă, în chip întunecos; dar atunci vom vedea față în față. Acum cunosc în parte; dar atunci voi cunoaște pe deplin, așa cum am fost și eu cunoscut pe deplin.”

(6) Strălucirea

În evanghelia după Matei 13.43, Domnul spune: „Atunci cei drepti vor străluci ca soarele în Împărăția Tatălui lor” (compară cu Daniel 12.3). Și aceasta este valabil în primul rând pentru Împărăția de o mie de ani a păcii – dar vor înceta cei drepti să „strălucescă” după o mie de ani? Mireasa Mielului este îmbrăcată cu „slava lui Dumnezeu”, atât în Împărăția de o mie de ani cât și în veșnicie (Apocalipsa 21.9-11). Ea este o mireasă „strălucitoare”, care și după o mie de ani va arăta încă „ca o mireasă împodobită pentru bărbatul ei” (Apocalipsa 21.2).

Faptele noastre

(7) Contemplarea

Cerul va fi un loc unde cei mântuiți vor contempla slava Domnului. Era voia Fiului, ca noi, așa cum a spus El, „să vadă slava Mea, slavă, pe care Mi-ai dat-o Tu” (Ioan 17.24). Atunci vom vedea „față în față” (1 Corinteni 13.12). „Îl vom vedea așa cum este” (1 Ioan 3.2). „Ei vor vedea fața Lui, și Numele Lui va fi pe frunțile lor” (Apocalipsa 22.4). „Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu” (Matei 5.8). „Urmăriți pacea cu toți și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul” (Evrei 12.14).

(8) Starea la masă/mâncatul

Cerul este locul unde are loc marea sărbătoare a lui Dumnezeu cu poporul Său și cu cei mântuiți. Aceasta este deseori prezentat simbolic în Biblie printr-o masă (compară cu punctul 4 și 9). Când Biblia vorbește despre „singurul Fiul, care este în sânul Tatălui” (Ioan 1.18), și aici avem de asemenea a face cu simbolul unei mese: Fiul, care din veșnicie „este în sânul Tatălui”. Tot așa îl vedem și pe Lazăr stând „în sânul lui Avraam” (Luca 16.22,23). Domnul spune despre cei mântuiți: „Ferice de robii aceia pe care stăpânul îi va găsi veghind la venirea lui! Adevărat vă spun că el se va încinge, îi va pune să stea la masă și se va apropia să-i servească” (Luca 12.37). În legătură cu mântuirea veșnică găsim de câteva ori tabloul „statului la masă”, ceea ce este nu numai un tablou al părtășiei, ci și al savurării veșnice: „Celui ce va birui îi voi da să mănânce din pomul vieții, care este în raiul lui Dumnezeu” (Apocalipsa 2.7); „Ferice de cei chemați la ospățul nunții Mielului” (Apocalipsa 19.9; compară cu Apocalipsa 2.17: „mana ascunsă”; Apocalipsa 7.17: „va păstori”). Domnul Însuși spune, că „nu voi mai bea din acest rod al viței, până în ziua când îl voi bea cu voi, nou, în Împărăția Tatălui Meu” (Matei 26.29).

(9) Practicarea părtășiei

Cerul este locul unde „viața veșnică” prin natura ei este la ea acasă. Această viață S-a coborât la noi în persoana Domnului Isus (1 Ioan 1.1 și versetele următoare; 1 Ioan 5.20) și ea ne-a fost dăruită, dar cerul va fi locul propriu-zis unde noi o vom cunoaște pe deplin (Matei 25.46); Ioan 4.36; 12.25; Romani 6.22; Galateni 6.8; Iuda 21). Acolo vom afla pe deplin ce ne-a fost descoperit cu viața veșnică: părtășia cu Tatăl și cu Fiul Său Isus Hristos (compară cu Ioan 17.3).

(10) Domnia

În timpul împărăției mesianice noi vom domni cu Hristos, dar aceasta nu se va limita la o mie de ani: „Vor împărăți în vecii vecilor” (Apocalipsa 22.5; compară cu Apocalipsa 2.26). Și în așa-numita stare veșnică, când Dumnezeu va fi totul în toți (1 Corinteni 15.28), noi vom domni peste tot ce este creat, căci atunci va fi o nouă creație.

(11) Slujirea

Verbul „a sluji” exprimă în general ceea ce va fi ca activitate a noastră în veșnicie. Pe de o parte noi, „în jos”, vom domni împreună peste cele create, pe de altă parte, „în sus”, vom fi supuși Dumnezeului triunitar și Îi vom sluji: „Nu va mai fi nici un blestem. Scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului va fi în ea (în cetatea Ierusalim). Robii Lui Îi vor sluji.” (Apocalipsa 22.3) Traducerea Societății biblice olandeze din anul 1951 redă „a sluji” de aici prin „a adora” (compară cu punctul 12). Aici ne gândim și la Ioan 14.1-3, unde, după părerea noastră, casa Tatălui nu poate fi văzută despărțită de aceeași expresie ca în Ioan 2.16, care se referă acolo la Templu. „Multele locuințe” trebuie văzute în acest caz în contextul locuințelor preoților, care aparțin Templului (compară cu Ezechiel 41.6 și versetele următoare). În Templul ceresc sunt „multe locuințe” pentru preoții cerești, care vor exercita acolo în toată veșnicia „slujba la templu” (Apocalipsa 7.15; 11.19; 14.15,17; 15.5,6,8; 16.1,17).

(12) Adorarea

În mod deosebit în cartea Apocalipsa se vorbește detaliat despre adorarea veșnică, pe care atât sfinții cât și îngerii o vor aduce în cer lui Dumnezeu și Mielului. „Vrednic este Mielul, care a fost înjunghiat, să primească putere, bogăție, înțelepciune, tărie, cinste, slavă și laudă! Și pe toate făpturile, care sunt în cer, pe pământ, sub pământ, pe mare, și tot ce se află în aceste locuri, le-am auzit zicând: ‚A Celui ce șade pe scaunul de domnie, și a Mielului să fie lauda, cinstea, slava și stăpânirea în vecii vecilor!’ Și cele patru făpturi vii ziceau: Amin! Și cei douăzeci și patru de bătrâni s-au aruncat la pământ, și s-au închinat Celui ce este viu în vecii vecilor” (Apocalipsa 5.8-14; compară cu Apocalipsa 4.10,11; 11.16-18; 19.1-8; vezi și Apocalipsa 7.9-12).

Tradus de la: [Was tun wir im Himmel?](#)

Din *Bode*, Nr. 141, Aprilie 1998

Traducere: Ion Simionescu